teſtatis, & ad ſuorum augmentum privilegiorum minùs accepta eſſe perhibeant. *Item infrà.* §. 1. Si ideò non eſſe Decretales Epiſtolas priſcorum b Pontificum Romanorum admittendas dicunt, quia in Codice Canonum non habentur adſcriptæ, ergo nec Sancti Gregorii, nec ullius alterius, qui ante vel poſt ipſum fuit, eſt aliquod inſtitutum, vel ſcriptum recipiendum, eò quòd in Codice Canonum non habeatur adſcriptum. Ergo doctrinam eorum, & ſanctiones, quæ ab omni lingua venerantur, quia in Codice Canonum non habentur adſcriptæ, de codicibus ſuis eradant. Ut quid vel membranas occupant, poſtquam non habentur acceptæ? Sed quare multùm immoramur, cùm nec ipſas Divinas Scripturas veteris, & novi Teſtamenti jam recipiemus, ſi iſtos duxerimus audiendos? Etenim c neutrum horum in Codice Canonum Eccleſiaſticorum habetur inſertum. Sed reſponſuri ſunt iſti, qui non ad obediendum potiùs, quàm ad reſiſtendum ſemper ſunt parati, dicentes d, quòd inter Canones inveniatur Capitulum Sancti Papæ Innocentii e, cujus autoritate doceatur à nobis utrumque Teſtamentum eſſe recipiendum, quamquam in ipſis paternis Canonibus nullum eorum ex toto contineatur inſertum. Quibus ad hæc aſſerendum f eſt; quoniam ſi vetus, novùmque Teſtamentum recipienda ſunt, non quòd Codici Canonum ex toto habeantur annexa, ſed quòd de his recipiendis Sancti Papæ Innocentii prolata videatur eſſe ſententia; reſtat nimirum, quòd Decretales Epiſtolæ Romanorum Pontificum ſunt recipiendæ; etiamſi non ſint Codici Canonum compaginatæ: quoniam inter ipſos Canones unum B. Leonis g Capitulum conſtat eſſe permiſtum; quo ita omnia Decretalia conſtituta Sedis Apoſtolicæ cuſtodiri mandantur, ut ſi quis in illa commiſerit, noverit ſibi veniam denegari. Ait enim cap. decimo h ſuarum Decretalium: [Ne quid verò ſit, quod prætermiſſum à nobis fortè credatur, omnia Decretalia conſtituta tam beatæ recordationis Innocentii, quàm omnium Deceſſorum noſtrorum, quæ de Eccleſiaſticis ordinibus, & Canonum promulgata i ſunt diſciplinis, ita à veſtra dilectione cuſtodiri mandamus; ut ſi quis in illa commiſerit, veniam ſibi deinceps noverit denegari.] Dicendo verò *omnia Decretalia conſtituta*, nullum de Decretalibus conſtitutis prætermiſit, quod non mandaverit eſſe cuſtodiendum. Et rurſus aſſerendo *omnium Deceſſorum noſtrorum*, nullum Pontificum Romanorum, qui ante ſe fuerunt, excepit: cujus ita non præceperit Decretalia conſtituta ab omnibus cuſtodiri; ut ſi quis in illa commiſerit, veniam ſibi deinceps noverit denegari. Itaque nihil refert, utrùm ſint omnia nec-ne Decretalia Sedis Apoſtolicæ conſtituta inter Canones Conciliorum immiſta; cùm omnia in uno Corpore compaginari non poſſint; & illa eis interſint, quæ firmitatem his, quæ deſunt, & vigorem ſuum aſſignent; præſertim cùm Synodalia geſta, inter quæ ipſi Canones ſtatuti ſunt, in Codice Canonum non habeantur; ſed à nobis omni cultu debito venerentur. Conſonat autem huic Beatiſſimo Papæ Leoni Sanctus & facundiſſimus in Decretis ſuis Papa Gelaſius k, ita inquiens: [Decretales Epiſtolas, quas Beatiſſimi Papæ diverſis temporibus ab urbe Roma pro diverſorum Patrum conſultatione dederunt, venerabiliter ſuſcipiendas decernimus.] In quo notandum eſt: quia non dixit, *Decretales Epiſtolas, quæ inter Canones habentur;* nec tantùm, *quas moderni Pontifices ediderunt;* ſed, *quas Beatiſſimi Papæ diverſis temporibus ab urbe Roma dederunt.* Dictis autem, *diverſis temporibus*, etiam illa tempora vir Sanctus comprehendit; quæ crebreſcentibus Paganorum perſecutionibus, ad Sedem Apoſtolicam deferri cauſas Epiſcoporum difficillimè permittebant. His ita Divina favente gratia prælibatis, oſtendimus nullam differentiam eſſe inter illa Decreta, quæ in Codice l Canonum habentur, Sedis Apoſtolicæ Præſulum, & ea, quæ præ multitudine vix per ſingula voluminum Corpora reperiuntur: cùm omnia, & omnium Deceſſorum ſuorum Decretalia conſtituta, atque Decretales Epiſtolas, quas Beatiſſimi Papæ diverſis temporibus ab urbe Roma dederunt, venerabiliter fore ſuſcipiendas, & cuſtodiendas, eximios Præſules, Leonem ſcilicet & Gelaſium mandaſſe probavimus.

b *al.* Sanctorum. c *al.* etiam. d *al.* aientes. e Innoc. PP. I. ad Exuperium, *Epiſt.* 3. *c. ult.* f *al.* referendum. g Leo PP. I. *Epiſt.* I. *in fine.* h *al.* quinto ſuorum Decret. i *al.* ordinata. k Gelaſius Papa I. cum LXX. Epiſcopis. Habetur ſuprà 15. *diſt. c. Sancta Romana.* §. *item Decretales.* l *al.* Corpore.

¶ CORR. ROM. α *Cùm ipſi.*] Locus fuit emendatus ex ipſa Epiſtola Nicolai, quæ Romæ manuſcripta habetur: & nuper impreſſa eſt in Appendice Bibliothecæ Sanctorum Patrum: ut dictum eſt ſuprà *diſt.* 10. *can. leges.* In qua Epiſtola multa alia habentur ad Epiſtolas Decretales etiam antiquiſſimas pertinentia.

¶ PITH. 1 *Nicolaus PP.*] Vide Epiſt. Nicolai *p.* 147. & 149. Hincmarum adverſùs Hincmar. Laudun. *cap.* 5. Floardum *p.* 147.

2 *Debent.*] V. C. *debentur.*

II. *Item* AGATHO Papa omnibus Epiſcopis. [an. 680. *Romà in Britanniam.*]

Omnes Sanctiones Apoſtolicæ Sedis irrefragabiliter ſunt obſervandæ.

SIc omnes m Apoſtolicæ Sedis Sanctiones accipiendæ ſunt tamquam ipſius Divini Petri voce firmatæ ſint.

m Deuſdedit *p.* 3. Polyc. *l.* 1. *tit.* 17. Ivo, *p.* 4. *c.* 238.

III. EX CAPITULIS α Caroli Imperatoris. [an. Chr. 801.]

Tolerandum eſt jugum, quod à ſancta Sede imponitur, licèt importabile videatur.

IN memoriam n Beati Petri Apoſtoli honoremus ſanctam Romanam, & Apoſtolicam Sedem; ut quæ nobis Sacerdotalis mater eſt dignitatis, eſſe debeat Eccleſiaſticæ magiſtra rationis. Quare ſervanda eſt cum manſuetudine humilitas: ut licèt vix ferendum ab illa ſancta Sede imponatur jugum, tamen feramus, & pia devotione toleremus.

§. 1. Si verò (quod non decet) quilibet, ſive ſit Presbyter, ſive Diaconus, aliquam perturbationem machinando, & noſtro miniſterio inſidiando, redarguatur falſam ab Apoſtolica o Sede detuliſſe Epiſtolam, vel aliud quid, quod inde non venerit p; ſalva fide β, & integra circa Apoſtolicum humilitate, penes Epiſcopum ſit poteſtas, utrùm eum in carcerem, aut aliam detrudat cuſtodiam, uſquequo per Epiſtolam, aut per idoneos ſuæ partis Legatos Apoſtolicam interpellet ſublimitatem, ut potiſſimùm ſua ſancta Legatione dignetur decernere, quid de talibus juſto ordine Lex Romana ſtatuat definire, ut & is corrigatur, & ceteris modus imponatur.

n Extat in Concilio Triburienſi, *c.* 30. Burch. *l.* 1. *c.* 220. Ivo, *par.* 5. *c.* 50. o *al.* Apoſtolico detuliſſe. p *al.* convenerit.

¶ CORR. ROM. α *Capitulis.*] Sic emendatum eſt ex aliquot manuſcriptis, & Ivone. Ac Nauclerus *vol.* 2. *gen.* 28. narrat hoc eſſe unum ex viginti tribus Legum Capitulis, quæ Carolus Magnus ad omnes ſuas provincias miſit. Burchardus autem citat *ex Concilio Triburienſi*, *cap.* 30. ubi etiam extat.

β *Salva fide.*] Apud Burchardum eſt, *falſa fide, & non integra.*

IV. *Item* STEPHANUS q Papa. [c. an. 888. *Romæ.*]

q *al.* Stephanus V.

Quidquid Romana Eccleſia ſtatuit, vel ordinat, ab omnibus obſervandum eſt.

ENim verò, quia in ſpeculum, & exemplum ſancta Romana Eccleſia, cui nos Chriſtus præeſſe voluit, propoſita eſt; ab omnibus r quidquid ſtatuit, quidquid ordinat, perpetuò, & irrefragabiliter obſervandum eſt.

r *al.* poſita eſt omnibus, quidquid.

V. *Item* GREGORIUS IV. [c. an. 828. *Romæ.*]

A Pontificalibus ſit alienus officiis, qui Apoſtolicis non vult obedire præceptis.

NUlli ſ fas eſt vel velle, vel poſſe tranſgredi Apoſtolicæ Sedis præcepta, nec noſtræ diſpoſitionis miniſterium; quod veſtram ſequi oportet charitatem. §. 1. Sit ergo ruinæ ſuæ dolore proſtratus, quiſquis Apoſtolicis voluerit contraire Decretis, nec locum deinceps inter Sacerdotes habeat, ſed extorris à ſancto miniſterio fiat; nec de ejus judicio quiſquam poſteà curam habeat, quoniam jam damnatus à ſancta & Apoſtolica Eccleſia, ac autoritate, ſua de inobedientia, atque præſumptione à quoquam eſſe non dubitatur: quia majoris excommunicationis dejectione eſt abjiciendus t, cui ſanctæ Eccleſiæ commiſſa fuerit diſciplina, qui non ſolùm præfatæ ſanctæ Eccleſiæ juſſionibus parere debuit, ſed etiam aliis, ne præterirent, inſinuare. Sitque alienus à Divinis, & Pontificalibus officiis, qui noluit præceptis Apoſtolicis obtemperare u.

ſ Polyc. *l.* 1. *tit.* 17. Anſel. *l.* 2. *c.* 21. Ivo, *par.* 5. *c.* 11. & 349. 2. *Pars.* t *al.* exigendus. u *al.* obedire.

¶ CORR. ROM.] Caput hoc eſt in eadem Epiſtola Gregorii IV. ex qua ſumptum eſt *c. Decreto noſtro. infrà II. q.* 6. Extat autem in codice ſæpè memorato Bibliothecæ Dominicanæ.

VI. *Item* AUGUSTINUS de Doctrina Chriſtiana, *l.* 2. *c.* 8. [c. an. 400. *in Africa.*]

Inter Canonicas ſcripturas Decretales Epiſtolæ connumerantur.

IN Canonicis x ſcripturis Eccleſiarum Catholicarum quamplurimùm Divinarum ſcripturarum ſolertiſſimus indagator autoritatem ſequatur, inter quas ſanè illæ ſint, quas Apoſtolica Sedes habere, & ab ea alii meruerunt accipere Epiſtolas. §. 1. Tenebit igitur hunc modum in ſcripturis Canonicis, ut eas, quæ ab omnibus recipiuntur Eccleſiis, præponat eis, quas quædam non accipiunt. In eis verò quæ non accipiuntur ab omnibus, præponat eas, quas plures, gravioréſque accipiunt, eis, quas pauciores, minoríſque autoritatis Eccleſiæ tenent. §. 2. Si autem alias invenerit à pluribus, alias à gravioribus haberi (quamquam hoc inveniri vix poſſit) æqualis tamen autoritatis eas habendas puto.

x Polyc. *l.* 1. *tit.* 25. Anſel. *l.* 3. *c. ult.* & *l.* 6. *c.* 212.

¶ CORR. ROM.] Caput hoc apud B. Auguſtinum loco indicato ſic habet: *In Canonicis autem ſcripturis Eccleſiarum Catholicarum quamplurium autoritatem ſequatur: inter quas ſanè illæ ſunt, quæ Apoſtolicas ſedes habere, & Epiſtolas accipere meruerunt. Tenebit igitur hunc modum in ſcripturis Canonicis, ut eas, quæ ab omnibus accipiuntur Eccleſiis, præponat eis, quas quædam non accipiunt. In eis verò, quæ non accipiuntur ab omnibus, præponat eas, quas plures, gravioréſque accipiunt, eis, quas pauciores, minoríſque autoritatis Eccleſiæ tenent. Si autem alias invenerit à pluribus, alias à gravioribus haberi, (quamquam*

hoc

hoc y invenire non poſſit) æqualis tamen autoritatis eas habendas puto. Quæ quidem B. Auguſtini ſententia non ad Decretales Romanorum Pontificum, ſed ad Canonicas, & Sacras Scripturas referenda eſt.

y Facile. orig. Anturp.

VII. *Item* LEO Papa I. ad Epiſcopos Viennenſes, *Epiſt.* 89. [an. 445. *Romà in Galliam.*]

Miniſterii z Divini ſe exortem intelligat, qui à ſoliditate Petri recedit.

z Myſterii.

ITa Dominus a noſter Jeſus Chriſtus humani generis Salvator inſtituit, ut veritas, quæ anteà Legis, & Prophetarum præconio continebatur, per Apoſtolicam tubam in ſalutem univerſitatis exiret: ſicut ſcriptum eſt b: *in omnem terram exivit ſonus eorum, & in fines Orbis terræ verba eorum.* Sed hujus muneris Sacramentum ita Dominus ad omnium Apoſtolorum officium pertinere voluit; ut in Beatiſſimo Petro Apoſtolorum omnium ſummo principaliter collocaret: ut ab ipſo quaſi quodam capite dona ſua, velut in corpus omne diffunderet: ut exortem ſe myſterii c intelligeret eſſe Divini, qui auſus fuiſſet à Petri ſoliditate recedere. Hunc enim in conſortium individuæ unitatis aſſumptum, id quod ipſe erat, voluit nominari dicendo d: *Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam:* ut æterni ædificatio templi mirabili munere gratiæ Dei in Petri ſoliditate conſiſteret, hac Eccleſiam ſuam firmitate corroborans, ut illam nec humana temeritas poſſet appetere, nec portæ contra illam inferi prævalerent. Verùm hanc Petræ iſtius ſacratiſſimam firmitatem Domino, ut diximus, ædificante conſtructam, nimis impia vult præſumptione violare, quiſquis ejus poteſtatem tentat infringere, favendo cupiditatibus ſuis, & id quod accepit à veteribus, non ſequendo.

a Ivo, *p.* 5. *c.* 6. b *Pſal.* 18. c *al.* miniſterii. d *Matth.* 16. 18.

GRATIAN. HOC autem intelligendum eſt de illis Sanctionibus, vel Decretalibus Epiſtolis, in quibus nec præcedentium Patrum Decretis, nec Evangelicis præceptis aliquid contrarium invenitur. Anaſtaſius α enim ſecundus favore Anaſtaſii Imperatoris, quos Acacius poſt ſententiam in ſe prolatam Sacerdotes, vel Levitas ordinaverat, ritè fungi acceptis officiis debere decrevit, ita inquiens:

¶ CORR. ROM. α *Anaſtaſius.*] Minimè verum eſt ſenſiſſe Anaſtaſium, ordinatos ab Acacio poſt latam in ipſum ſententiam, ritè fungi acceptis officiis potuiſſe. Hoc enim duntaxat inquit in capite ſequenti, firmam eſſe Sacramentorum gratiam ab Acacio traditam: quod veriſſimum eſt, ſicut & aliæ omnes ſententiæ, quas in ea Epiſtola ex B. Aug. Anaſtaſius adſcripſit, verè ſunt. Habetur autem hæc eadem Anaſtaſii Epiſtola in codice Canonum, quod Romana Eccleſia ſemper approbavit, ut infrà *diſt.* 20. *c. de Libellis.* eſt adnotatum. Itaque ſine cauſa reprehenditur hoc loco Anaſtaſius à Gratiano.

VIII. ANASTASIUS II. ad Anaſtaſium Auguſtum, *Epiſt.* 1. *c.* 7. & 8. [an. 497. *Romà Conſtantinopolim.*]

Nulla læſionis portio attingit eum, qui ab Hæreticis jam damnatis ordinatur.

SEcundùm e Eccleſiæ Catholicæ conſuetudinem ſacratiſſimum Serenitatis tuæ pectus agnoſcat, quòd nullum de his, quos f baptizavit Acacius, vel quos Sacerdotes, ſive Levitas ſecundùm Canones ordinavit, ulla ex 4 nomine Acacii portio læſionis attingat, quo forſitan per iniquum tradita Sacramenti gratia minùs firma videatur. §. 1. Nam & Baptiſma (quod procul ſit ab Eccleſia) ſive ab adultero, vel à fure datum fuerit, ad percipientem munus pervenit illibatum; quia vox illa, quæ ſonuit per columbam, omnem maculam humanæ pollutionis excluſit 5: quà declaratur, ac dicitur g: *Hic eſt, qui baptizat in Spiritu Sancto* 6, *& igne.* Nam ſi viſibilis Solis iſtius radii, cùm per loca fœtidiſſima tranſeunt, nulla contactus inquinatione maculantur; multò magis illius, qui iſtum viſibilem fecit, virtus nullis miniſtri 7 indignitate conſtringitur. Nam & Judas h, cùm fuerit ſacrilegus, atque fur, quidquid egit inter Apoſtolos pro dignitate commiſſa, beneficia per indignum data, nulla ex hoc detrimenta ſenſerunt, declarante hoc ipſum Domino manifeſtiſſima voce i: *Scribæ, inquit, & Phariſæi ſuper cathedram Moyſi* 8 *ſedent: quæ dicunt, facite: quæ autem faciunt, facere nolite; dicunt enim, & non faciunt.* §. 2. Quidquid ergo ad hominum profectum 9 quilibet in Eccleſia miniſter pro officio ſuo videtur operari, hoc totum contineri implente Divinitatis effectu 10 k, ita ille, per quem loquitur Chriſtus, Paulus affirmat l: *Ego plantavi, Apollo rigavit: ſed Deus incrementum dedit. Itaque neque qui plantat eſt aliquid, neque qui rigat; ſed qui incrementum dat Deus.* §. 3. Adeò autem non quæritur, quis, vel qualis prædicet, ſed quid m prædicet, ut invidos quoque n Chriſtum prædicare affirmet 11: quo malo ipſe Diabolus dejectus eſt, & hoc ipſo o prædicare non deſinit. Ideò p ergo & hic, cujus nomen dicimus reticendum, malè bona miniſtrando ſibi tantùm nocuit. Nam inviolabile Sacramentum, quod 12 per illum datum eſt aliis, perfectionem ſuæ virtutis obtinuit. §. 4. Quod q quidem 13 generaliter verum eſt, niſi aliquorum in tantum ſe extenderet curioſa ſuſpicio, ut imaginentur prolato à Felice Papa judicio, poſteà inefficaciter in Sacramentis, quæ Acacius uſurpavit, egiſſe; ac proinde eos metuere, qui vel in Conſecrationibus, vel in Baptiſmate myſteria r tradita ſuſceperunt, ne irrita beneficia Divina videantur.

e In codice Canonum, *fol.* 156. B. Polyc. *l.* 3. *tit.* 10. Anſel. *l.* 9. *c.* 62. Ivo, *p.* 1. *c.* 151. f Nicolaus ad conſulta Bulg. *c.* 15. g *Joan.* 1. h *Joan.* 12. i *Matth.* 23. k *al.* implendo Divinitatis effectum. l 1. *Cor.* 3. m *al.* quem. n *Philip.* 1. o *al.* ipſo. p *Cap.* 8. q Quod cùm ita ſit, aliquorum in tantum ſe extendit curioſa. *orig.* r *al.* miniſteria.

¶ PITH. 3 *Quos.*] V. C. *vel quos.*
4 *Ex.*] V. C. *eos.*
5 *Excluſit.*] V. C. *excludit.*
6 *Sancto.*] Abeſt in V. C.
7 *Miniſtri.*] V. C. *miniſterii.*
8 *Moyſi.*] V. C. *Moyſe.*
9 *Profectum.*] V. C. *provectum.*
10 *Effectu.*] V. C. *ad implendum Divinitatis effectum.*
11 *Affirmet.*] V. C. *confirmet.*
12 *Quod.*] V. C. *quo.*
13 *Quod quidem, &c.*] V. Cod. Falceti: *quod qui eſt aliquorum in tantum ſe extendens curioſa ſuſpicio.* Cod. Paſchaſii: *quod quidem aliquorum in tantum ſe tendit curioſa ſuſpicio.*

GRATIAN. QUIA ergo illicitè, & non Canonicè, ſed contra Decreta Prædeceſſorum, & Succeſſorum ſuorum hæc Reſcripta dedit (ut probat Felix, & Gelaſius, qui Acacium ante Anaſtaſium excommunicaverunt, & Hormiſda, qui ab ipſo Anaſtaſio tertius eumdem Acacium poſteà damnavit) ideò ab Eccleſia Romana repudiatur, & à Deo percuſſus legitur fuiſſe hoc modo.

IX. EX LIBRO PONTIFICALI. [c. an. 880. *Romæ.*]

Anaſtaſius à Deo reprobatus, nutu Divino percuſſus eſt.

ANaſtaſius ſ α 14 ſecundus, natione Romanus, fuit temporibus Theodorici Regis. Eodem tempore multi Clerici, & Presbyteri ſe à communione ipſius abegerunt 15, eò quòd communicaſſet ſine Concilio Epiſcoporum, vel Presbyterorum, & 16 Cleri cunctæ Eccleſiæ Catholicæ, Diacono Theſſalonicenſi, nomine Photino, qui communicaverat 17 Acacio: & quia voluit occultè revocare Acacium, & non potuit, nutu Divino percuſſus eſt.

ſ *Ex Libro, ut in Corpore Conciliorum citatur, Pontificali.* Ivo, *p.* 14. *c.* 40.

¶ CORR. ROM. α *Anaſtaſius.*] Caput hoc habetur quidem tomo ſecundo Conciliorum in vita Anaſtaſii: ſed eſſe omnino confictum, cùm ex multis aliis argumentis, tum ex hoc manifeſtè oſtenditur, quòd Acacius (ſicut Nicephorus *lib.* 16. *c.* 12. & Evagrius *lib.* 3. *c.* 18. & *ſequentibus*, & clariſſimè Anaſtaſius Bibliothecarius in Chronologia teſtantur) tempore Felicis III. obiit, cui ſucceſſit Gelaſius, & Gelaſio Anaſtaſius, qui initio Epiſtolæ ſuæ & *cap.* 1. ad Anaſtaſium Imperatorem, Acacium mortuum jam, & ante judicem Chriſtum unà cum Felice adſtare ſcripſit, ut Gelaſius quoque ante ipſum ſcripſerat, & habetur infrà XXIV. *q.* 2. *can. nec quiſquam.* Quomodo ergo potuit Anaſtaſius de eo revocando tractare, qui jam obierat?

¶ PITH. 14 *Anaſtaſius.*] Vide Vigner. in Bibl. Hiſtor. *tom.* 2. *p.* 115. Albert. Pighium *lib.* 4. *Hierarch. Eccl. c.* 8. & Didac. Covarruviam *lib.* 1. *Reſol. part.* 4. *c.* 13.
15 *Abegerunt.*] Mart. Polonus: *contra Papam erexerunt.*
16 *Et.*] V. C. *vel.*
17 *Communicaverat.*] In libro Epiſcopali antiquiſſimo, in quo continentur acta Pontificum urbis Romæ, qui Damaſo tribuitur, unde caput iſtud huc translatum eſt, legitur, *qui communis erat Aracio.* Mart. Polonus, *qui familiaris fuerat Acacii.*

GRATIAN. HINC etiam de Maximo Epiſcopo ſtatutum eſt

X. IN CONSTANTINOPOLITANA SYNODO ſub Damaſo Papa, *c.* 6. [an. 381. *in Thracia.*]

Quæ circa indiſciplinatos Prælatos, vel ab eis geruntur, in irritum revocentur.

PRopter totius indiſciplinationis ejus doctrinam, quæ Conſtantinopoli orta eſt, ſtatutum eſt, ne Maximus α fuiſſe, aut eſſe jam putetur Epiſcopus, neque hi, qui ab eo ſunt ordinati, qualemcunque gradum Clericatûs obtineant, omnibus ſcilicet, quæ circa eum, vel ab eo geſta ſunt, in irritum revocatis.

¶ CORR. ROM. α *Maximus.*] Ex verbis hujus Canonis, præſertim Græcis, & interpretatione Balſamonis, ac vita Gregorii Theologi per Gregorium Presbyterum deſcripta, & aliis ex locis (tametſi Theodoretus videtur parum diligenter hoc tractaſſe) apparet hunc Maximum numquam fuiſſe Epiſcopum, ac propterea rectè ſtatui nullum ab eo potuiſſe imprimi Ordinis characterem, quod non erat de Acacio aſſerendum. Verba Græca hujus Canonis hæc ſunt: Περὶ Μαξίμου τοῦ κυνικοῦ, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἀταξίας, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένης, ὥστε μήτε Μάξιμον ἐπίσκοπον ἢ γενέσθαι, ἢ εἶναι, μήτε τοὺς παρ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας ἐν οἱῳδήποτε βαθμῷ κλήρου, πάντων, καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων ἀκυρωθέντων, id eſt, *De Maximo cynico, déque iis rebus, quæ nullo ordine circa ipſum Conſtantinopoli geſtæ ſunt. Neque Maximum aut fuiſſe, aut eſſe Epiſcopum, neque eos, qui ab ipſo ſunt ordinati, in ullo Cleri gradu cenſendos: omnibus, quæ & in ipſo, & ab ipſo facta ſunt,*

Pars I. D